

Predmet: Sanski Most – Kijevo

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 7/14

Krivično delo: Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 KZJ

Glavni pretres: 26.10.2015.

Izveštaj: Marina Kljaić, monitor FHP-a

Ispitivanje svedoka Predraga Marića

Svedok je upoznao optuženog 1993. godine kada je stupio u VI Sansku brigadu Vojske Republike Srpske u vod u kjem je bio i optuženi. Njegova brigada je u septembru mesecu 1995. godine dobila zadatak da se prebaci na područje Sanskog Mosta, pa su ratišta u Gradačcu krenili negde 15, 16 ili 17 septembra i došli na položaj zvani „Medveđe brdo“ na Grmeču. Nakon četiri ili pet dana saznali su da su probijene linije prema Sanskom Mostu. Obzirom da su mnogi pripadnici voda iz sela u okolini Sanskog Mosta gde je probijena linija, dobili su dozvolu da odu i vide svoje porodice. Sa Grmeča je krenula grupa od oko 15 do 20 boraca među kojima je bio svedokov kum Željko Burić kao i okrivljeni. Došli su svi zajedno do Sanskog Mosta, a svedok je sa kumom tu noć prespavao kod rodbine u Sanskom Mostu. Sutra dan je sa kumom Željkom otišao u selo Kijevo, jer je hteo da pronade svog dedu. Dolaskom u Kijevo primetio je da nema stanovnika, da su neke kapije ostale otvorene i da je stoka puštena da slobodno hoda po selu. Prestpavali su u kumovoj kući, a sutra dan je u selu našao svog dedu koji je došao da nahrani stoku, koji mu je rekao da su ljudi izbegli prema Sanskom Mostu. U povratku na položaj došli su u selo Lužane u kojem je bila komanda Pete Kozarske brigade, u koju su raspoređeni i tu su držali položaj četiri do pet dana, nakon čega su se vratili na Grmeč. Okrivljenog je ponovo video kada je došao u Lužane. Pripadnici njegovog voda su nosili uglavnom stare vojničke uniforme, jer vojska nije davala maskirne. Delove maskirne uniforme nosili su pojedinci, ukoliko bi ih sami kupili. Niko od pripadnika jednice nije nosio maramu. Osobu sa nadimkom „Ćela“ ili „Čela“ ne poznaje.

Ispitivanje svedoka Željka Burića

Svedok poznaje optuženog jer su u selu Kijevu bili komšije. Bio je pripadnik VI Sanske brigade koja se do 16. ili 17. septembra 1995. godine sa ratišta u Gradačcu prebacila na Grmeč. Negde oko 21. ili 22. septembra grupa od oko 30 do 40 boraca spustila se sa Grmeča u Sanski Most sa namerom da obiđe svoje porodice, jer je pretila opasnost da se na tu teritoriju probiju jedinice Armije BiH. Krenuo je sa socvjim kumom Predragom Marićem, a u grupi su bili okrivljeni i Borislav Jojić. Tada su nosili neko maskirne a neko obične uniforme. Sa kumom je došao u Kijevo, u kojem nije bilo nikoga, gde su prespavali i posle se vratili u selo Lužane odakle su otišli na liniju na mesto zvno Podovi koje se nalazi iznad sela Tomine, gde je video i optuženog. Inače, selo Lužani udaljeno je od Kijeva tri do četiri kilometra. U Kijevu je ranije bilo oko 90%

muslimanskog stanovništva, dok su Lužani bili Srpsko selo. Njegova porodica je napustila Kijevo nakon što su u selu Tomini pripadnici Armije BiH ubili neke srpske civile.

Ispitivanje svedoka Dragana Žujića

Svedok je bio pripadnik Pete Kozarse brigade vojske Republike Srpske, i bio je koordinator borbenih dejstava diverzantskog odreda. Njegova brigada je rpemeštana radi odbrane Sanskog Mosta, a komanda je bila u mestu Lužani. Optuženog je upoznao 21. ili 22. septembra 1995. godine kada su došli sa Grmeča. Tada ih je došlo oko 30 do 40 boraca i bilo je nesporazume jer su im došli s leđa. Umalo da se zbog toga nisu međusobno poubijali, dok nije prepoznao nekog iz sanske brigade, obzirom da su njihove brigade bile zajedno na Gradačačkom ratištu. Sa njima je otišao kod komandanta, sa molbom da se ti ljudi prododaju Petoj Kozarskoj brigadi obzirom da dobro poznaju teren. U tom periodu bilo je u Lužanima dosta vojske, prolazile su jedinice koje su se posle pada Bihaća povlačile sa tog ratišta, tu su bili, radi odbrane Sanskog Mosta dve čete Posavskih brigada „Vukovi“ i „Panteri“ iz Bijeljine. „Vukovi“ i „Panreti“ su imali oklopna vozila, a tenk je došao u Kijevo 22. ili 23. septembra 1995. godine jer je bilo dojava da se na tom području pojavila neka vojska. Komnadant je naredio da se na tom području izvrši izviđanje, pa je sa svedokom i još nekim borcima krenuo i okrivljeni, obzirom da poznaje teren. Njih dvojica su tom prilikom sedeli na tenku. Kada su došli u Lijvo u njemu nije bilo nikoga. Kada je okrivljeni došao u Lužane imao je običnu vojnu uniformu i bio je naoruđan puškom PAP-ovkom.

Fond za humanitarnu pomoć